

AKTUALNO Vprašanje

Gorenjska pravzaprav za sedaj nima prave hitre cestne zveze s kraji Primorske, še večji pa je problem transporta lesa iz teh gozdov. Prav zato so že lani gozdarji mnogo razpravljali o tem, kako potrebna bi bila cesta, ki bi omogočila prevoz lesa in hkrati povezala Bohinj s Primorskem. Sredi maja letos pa jim je uspelo, da so začeli graditi cesto iz Bohinja preko Petrovega brda na Primorsko. Z razpoložljivimi sredstvi Uprave za go-

zdarstvo pri OLO Kranj, katera je tudi glavni investitor teh del, ceste ne bi bilo mogoče dokončati, če ne bi prisloko na pomoč enote JLA.

Zanimali smo se pri Upravi za gozdarstvo OLO Kranj, kako dela pri gradnji napredujejo.

»Z ene strani, to je z bohinjske, gradi cesto Gozdro gospodarstvo Bled, z druge strani pa JLA. Cesta bo doigranjena v rekordnem času, saj bo gotova še letos. Dolga bo 13 km in široka okoli 5 m. Do sedaj, to je v slabih dveh mesecih, je gotovih že več kot

polovico del. Največ zaslug za hitro delo gre seveda vojski, ki sodeluje z vso svojo mehanizacijo.

Delo je bilo na tem oddelku od Socice do Petrovega brda zelo težko zaradi slabega terena in velikega vzpona. V maju pa je motilo delo tudi slabo vreme. Toda kljub temu delo lepo napreduje.

Cesta bo velikega pomena za gozdarstvo in za povezavo Gorenjske preko Bohinja s Primorskem.« Lj.

AKTUALNO Vprašanje

PETE MEDNARODNE MOTO-DIRKE NA LJUBELJ

LJUBELJ VAS VABI

GLAS GORENJSKE

GLASILLO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNIH LJUDI ZA GORENJSKO

LETNO X. — ŠT. 55 — CENA DIN 10.—

Kranj, dne 15. julija 1957

INDUSTRIJSKA VZGOJA

Eden glavnih problemov skoro vseh podjetij je, dobiti dober strokovni kadar. Nekoliko na boljšem so tista podjetja, ki imajo svoje industrijske šole. Vendar pa so delovna mesta in tehnički postopki tako raznoliki, da te šole ne morejo vzgajati delavca, ki bo več takoj po dokončnem šolanju delu na določenem delovnem mestu. Razen tega dobijo učenci v nekaterih šolah še vse premalo praktičnega znanja, praktični in teoretični pouk sta v nekaterih šolah še vse premalo vezana. Razen tega prihaja v podjetja precej ljudi, ki nimajo pogojev za šolanje v industrijskih šolah (bodisi zaradi starosti itd.) in končno — podjetja potrebujejo delavce, ki se bodo hitro in ceneno priučili določeni faz proizvodnje, ljudi, ki bodo hkrati imeli tudi določeno ekonomsko znanje.

To je le del problemov, s katerimi se podjetja vsak dan srečujejo. Nekatera, predvsem manjša in podjetja s specifično proizvodnjo, te težave občutijo bolj, druga manj.

Kako se rešiti teh težav?

V kranjski tovarni obutve »Planika« so prvi začeli s praktičnim izobraževanjem na delovnih mestih. »Začeli smo, ker smo bili enostavno pred odločitvijo — ali vzgojiti svoj kadar, ali pa zapreti tovarno,« je rekel na nedavnem prvem republiškem posvetovanju inštruktorjev PIV direktor »Planike« tov. Andrej Verbič. Dandas pa so lahko že zadovoljni z uspehi, še toliko bolj, ker jih lahko imenujemo pionirje PIV metode v kranjskem okraju.

KAKO SO ZAČELI?

Pokazalo se je, da je vzgoja po delavnicah nesistematična, razen tega je bilo kvalificirane delovne sile ali vsaj priučene, zelo malo, ker je podjetje še mlađe. Junija 1956. leta so organizirali prvi PIV tečaj v podjetju. Kmalu je nastala potreba po drugem PIV tečaju itd. In prav na osnovi te analize so v tovarni ustanovili center za izobraževanje.

Centri za izobraževanje nimajo določen oblik, prilagojeni so vrsti in načinu proizvodnje. Lahko so to popoloma ločeni oddelki od proizvodnje, če pa zahteva vrsta proizvodnje, se delavci priučujejo po posameznih obratih. Skratka, ti centri nikoli ne morejo biti urejeni za vsa podjetja po nekih enakih, predpisih, ker predpisov za to sploh ni, temveč je določen le sistem dela v centrih.

V »Planiki« so uredili center za izobraževanje v posebnem oddelku, kjer imajo na razpolago ustrezeni strojni park. Za priučevanje delavcev imajo 26 delovnih mest, kjer delavci spoznajo lahko 70 % vseh del v podjetju. S temi stroji ibi v redni izvodnji izdelali 180 parov, v centru pa izdelajo 60 do 80 parov obutve dnevno. Izguba je malenkostna oziroma je sploh ni, saj center sam krije stroške za vzdrževanje, pri tem pa je treba upoštevati še velike prednosti takega priučevanja ljudi.

Razen tega, da se delavci v centru za izobraževanje za 36,5 % preje priučijo delu kot če ne bi šli skozi center, ima tako priučevanje tudi druge prednosti: redna proizvodnja je ne-

motena, preje se doseže dobra kvaliteta dela, ljudje v centru lahko v primeru bolezni ipd. nadomestijo delavce iz redne proizvodnje. S priučevanjem v centru so dane tudi večje možnosti hitre prekvalifikacije in učinkovite vzgoje vodilnega osebja — mojstru, razen tega pa je tudi fluktuacija delovne sile mnogo manjša.

Preden gre delavec v »Planiki« v redno proizvodnjo, je torej povprečno poldrug mesec v centru za izobraževanje. Se preden pa pride v center, se razgovarja v personalni, nakar sledi zdravstveni in psihološki pregled. Po vsem tem delavca odklonio ali pa ga, upoštevajoč vse njegove sposobnosti, sprejmejo. Za tem sledi priučevanje v centru. Razen praktičnega dela in usposabljanja po učnih načrtih, dobri delavec tudi teoretično znanje, seznanjen je z organizacijo podjetja, delom organov samoupravljanja, tarifno in finančno politiko podjetja, dolžnostmi in pravicami delavcev, z posebno in industrijsko higieno itd. Morda bi med prednostmi tega poučevanja lahko prisli tudi način posredovanja teoretičnega znanja, ki ga delavec dobi postopoma, tedaj ko mu je potrebno in hkrati s praktičnim znanjem.

Rezultati tega dela se kažejo počasi, vendar zanesljivo in se bodo prav gotovo bogato obrestovali. V »Planiki« so od 1. novembra lani do 30. junija letos sprejeli v center za izobraževanje 62 ljudi, od teh se jih je že izučilo 43, 12 jih je še v centru, 7 pa jih je odšlo iz podjetja.

V centru svoje delo še neprestano izpopolnjujejo, kajti doseči hočajo, da bi vzgojili kadar s potrebnim družbeno-ekonomskim in strokovnim znanjem, ki bi prevzel prevzojo celotnega kolektiva.

Tudi v nekaterih drugih večjih podjetjih na Gorenjskem že uvajajo praktično izobraževanje n. pr. v »Iskri«, »Železarni«, »Bombazi« predilnicu in tkalnici v Tržiču. Ponekod jim je že uspelo, da so skrajšali čas nekaterih faz proizvodnje, ne da bi se povečal fizični napor delavcev. Koristi pa je opaziti tudi v odnosih med ljudimi in dalje — ljudje so začeli razmišljati o svojem delu, zato so začeli delo proučevati, kar je vsekakor velikega pomena za povečanje proizvodnje in poglobitev njihovega znanja.

TUDI ZA MANJŠA PODJETJA

Manjša podjetja pa nimajo možnosti, da bi uredila centre za izobraževanje. Ta podjetja nimajo toliko strojev, da bi jih lahko oddvojila iz redne proizvodnje za priučevanje, niti nimajo nekaterih drugih pogojev. Vendar pa ni vzgoja strokovnega kadra v teh podjetjih nič manj važna, zato bodo morala tudi tu najti sebi ustrezno obliko izobraževanja.

V takih podjetjih bi kazalo, da bi priučevali nove delavce posamezni volilni ljudje-možstri, preddelavci, inštruktorji itd. po določenem učnem načrtu, ki bi ga sestavili na osnovi analitske ocene in po katerem bo delavec v ustremnem času dobil potrebljeno družbeno - ekonomsko, in strokovno znanje. Morda bi veljalo razmisli tudi o nekakšni servisni službi za pomoč manjšim podjetjem oziroma o nekakšnem skupnem centru za izobraževanje ljudi iz manjših podjetij. Lj.

Tekmovanje za nagrado Ljubelja je vzbudilo posebno veliko pozornost v vzhodnih državah. Udeležbo so obljubili Madžari, Čehi, Poljaki, predstavniki Sovjetske zveze pa so obljubili poslati opazovalce. Udeležba sovjetskih tekmovalcev na letošnjih mednarodnih gorskih dirkah na Ljubelj je bila sicer po lanskih izjavah odgovornih sovjetskih činiteljev že malone zagotovljena. Toda kaže, da so v Sovjetski zvezzi dokaj temeljni in se dolgoročno pripravljajo na svoje nastope v tujini in tako se najbrže odmaknili z dnevnega reda aktualnosti tudi Ljubelj.

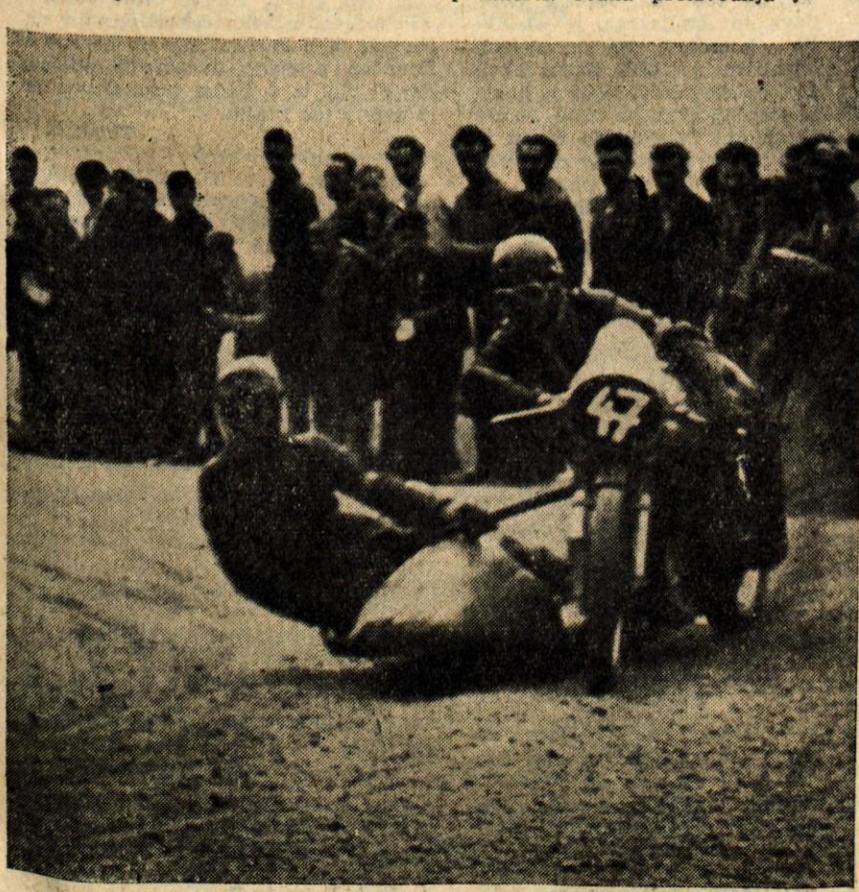
Za nagrado Ljubelja bodo tekmovalce poleg jugoslovanskih ekip — prav gotovo bosta vsaj dva — že ne tri, še ekipa iz sedanjih držav, Avstrije, morda tudi Nemčije in Italije. Uspeh za nagrado Ljubelja bo ocenjen po točkovnem sistemu glede na rezultat posameznih tekmovalcev ekip. Za prvo mesto je namenjena ena točka, za drugo dve točki, za tretjo tri itd. Ekipa štirih tekmovalcev iste države, ki bo dosegla najmanjšo število točk v razpisanih kategorijah, ki veljajo za to tekmovanje bo dobila nagrado Ljubelja za letošnje leto. Če bosta dve ekipi dosegli enako število točk, bo uvrstitev odločila število boljših mest, ki si jih bodo priborili posamezniki v svojih kategorijah. V izrednem primeru bo odločal seštevek doseženih časov. Nagrade so razpisane za prve tri ekipi.

Tudi letos, na petih mednarodnih motociklističnih in avtomobilskih dirkah na Ljubelj, ki veljajo v okviru državnega hitrostnega prvenstva za motocikle, sta pripreditelja AMD Tržič in AMZ Slovenije razpisala posebno nagrado za rušenje rekorda Ljubeljske proge v znesku 50.000 din.

Sedaj velja za rekord čas, ki ga je lani postavil Avstrijec Erwin Orsario na angleškem stroju Ariel 500 cm v času 4:50 minut s povprečno hitrostjo 63,2 km na uro. V Tržiču pričakujejo, da bo letos vodil napad na Orsarijev čas imetni pričolčar Hillebrand s sovozačem Grilwaldom iz Zahodne Nemčije. Njegova udeležba je skoro povsem zanesljiva in če bo prišel, se nam verjetno prav nedeljo v avgustu, t. j. 4., ko bodo dirke na Ljubelj, obeta nov čas na tej gorski progi, ki bo tako še bolj privlačna v mednarodni areni tega športa.

Pripreditelja sta poskrbeli tudi za razvoj domače športne motorizacije. Precej imamo že strojev 175 cm in zato bo njihovo tekmovanje prav posebno zanimivo, bo brez tuje konkurenčne, tako da je ta kategorija namenjena za tako imenovani nacionalni razred.

J. K.

LJUBELJ VABI!

Sterle in sovozač Pajk na »Nortonu« 500 cm

naš razgotor

„Naš cilj: zdravje otrok!“

Konec preteklega meseca so odšle prve izmene kolonij zdravstveno ogroženih otrok na letovanje. Otroke za te kolonije določi po predhodnem zdravniškem pregledu zdravnik. V teh kolonijah niso bolni otroci, temveč taki, ki so slabega zdravja, slabotni, skratka taki, ki jim je potrebno okrevanje.

Tem otrokom je prav zato potrebna dobra in izdatna hrana ter urejeno življenje,« je med drugim dejal načelnik Tajništva za zdravstvo pri OLO Kranj tov. Ogorevc.

»Kje letujejo ti otroci?«

»Iz kranjskega okraja odhajajo otroci na letovanje v Opatijo, na otok Stenjak in na Planino pod Golico. Tako lahko po zdravniški presoji odhajajo otroci v gorsko ali obmorsko letovišče. V Opatiji so predšolski otroci, na Stenjaku pa šolski. Prizadevamo si, da otroke razdelimo nekako po starosti in skupine — predšolske, šolske v starosti 7 do 10 ter 10 do 15 let.«

»Koliko otrok je sedaj na letovanju?«

»Še ta teden se bo predvidoma vrnila prva iz-

mena otrok. V prvi izmeni je v vseh treh krajih skupaj 240 otrok. Tako za tem bo odšla na letovanje druga in v avgustu še tretja izmena zdravstveno ogroženih otrok.«

»So otroci pod strokovnim nadzorstvom?«

»Da. Otroci so pod strokovnim nadzorstvom učiteljstva in medicinskih sester.«

»Kako sprejemajo starši ta letovanja?«

»Reči moram, da je letos odziv za letovanje otrok med starši mnogo boljši in večji kot prejšnja leta. Medtem ko so starši sprva z nezaupanjem gledali na kolonije, so sedaj spoznali, da so ta letovanja dobro organizirana, da so otroci pod nadzorstvom, da imajo hrano v redu in, kar je največje koristi ter tudi cilj letovanj, da se otroci vračajo domov zdravi, zagoreli in zadovoljni. Oddih jih krepi. Posledice se opazijo tudi v boljih uspehih v šoli in končno — ti otroci bodo posebno v poznejših letih mnogo bolj odporni kot sicer.«

To je tudi glavni namen organiziranja kolonij zdravstveno ogroženih otrok.« Lj.

TE DNI PO SVETU

△ Prvi sekretar CK KP Sovjetske zveze Hruščev je na mitingu v tovarni »Stalingrad« v Pragi izjavil, da ima vsaka dežela socialističnega tabora svoje posebnosti, svoje značilne poteze, pogojene z zgodovinskim, gospodarskim in kulturnim razvojem ter z narodnimi tradicijami. Hruščev je govoril tudi o stikih z Jugoslavijo in izrazil mnenje, da so dani vsi pogoji za njihovo izboljšanje. Potem je govoril o delavskih svetih v Jugoslaviji in dejal, da niso edina organizacijska oblika. Na koncu je kritično govoril o gospodarski pomoči, ki jo Jugoslavija dobiva od Združenih držav Amerike in o jugoslovanskem stališču do lanskoletnih oktobrskih dogodkov na Madžarskem.

△ Generalni sekretar Združenih narodov Dag Hammarskjöld je obiskal Pariz in se sestal s predstavniki francoske vlade. Sodijo, da si je Hammarskjöld v razgovorih s francoskimi državniki prizadeval, da bi dosegel egiptovsko-francoska pogodjanja.

△ V prihodnjih dneh bo odpotovala v Moskvo jugoslovanska gospodarska delegacija. Vodil jo bo predsednik komiteja za zunanjou trgovino Hasan Brkić, razgovarjalpa pa se bo s sovjetskimi predstavniki o uresničitvi že prej sklenjenih trgovinskih sporazumov med našo državo in Sovjetsko zvezo.

△ Grška vlada je sklenila, da bo vprašanje Cipra predložila v razpravo Združenim narodom. Poučeni krogi v Atenah pravijo, da bodo grške zahteve do otoka Cipra temeljile na uporabi načela samoodločbe ciprskega prebivalstva. Kot je znano, je večina Cipra pričanov za to, da Britanci zapustijo otok in da Ciper priključijo Grčiji.

△ V ožjem odboru razorožitvene komisije Združenih narodov v zadnjih dneh ni prišlo do pričakovane napredka. V Londonu ugotovljajo, da nekateri konzervativni krogi, ki so s strahom glede postopno ameriško-sovjetsko zbljevanje, z zadovoljstvom komentirajo zastoj v pogajanjih o razorožitvi.

△ V juniju je Jugoslavija izvozila za približno osem in pol milijard dinarjev raznega blaga, uvozila pa za približno devetnajst in pol milijard dinarjev blaga. Izvazali smo največ kovine, kmetijske proizvode in živila ter les, gradbeni les in plutovino. Največ smo izvazali v Italijo, Sovjetsko zvezo, Zahodno Nemčijo, Združene države Amerike in Egipt. Uvozili pa smo največ kmetijskih pridelkov, surovin za tektilstno industrijo, mineralnih goriv in strojnih olj ter kemičnih proizvodov. Največ smo uvažali iz Združenih držav Amerike, Zahodne Nemčije, Sovjetske zveze, Italije, Velike Britanije in Egipta.

△ V Moskvo je prispel predsednik Demokratične republike Vietnam Ho Ši Minh. V Moskvi se bo mudil teden dni, zatem pa bo obiskal druge vzhodnoevropske države. Najbrž bo prišel tudi v Jugoslavijo.

△ Predsednik indijske vlade Nehru se je po obisku v Sudanu spet mudil v Kairu, kjer se je razgovarjal s predsednikom egiptovske republike Nasredjem.

△ Bivši podpredsednik sovjetske vlade Malenkov je postal direktor neke hidrocentralne v Kazahstanu. Molotov pa bo, kot poročajo nekatere tuje agencije, baje postal svetovalec v zunanjem ministrstvu. Po istih vesteh bo Šepilov univerzitetni profesor, Kaganovič pa bo vodil neko podjetje za gradbeni material.

IZDAJA ČASOPISNO ZALOŽNIŠKO IN TISKARSKO PODJETJE »GORENJSKI TISK« / DIREKTOR SLAVKO BEZNİK / UREJNA UREDNIŠKI ODBOR - ODGOVORNI UREDNIK MIRO ZAKRAJEK / TELEFON UREDNIŠTVA ŠT. 475, 397 - TELEFON UPRAVE ŠT. 475 / TEKOČI RAČUN PRI KOMUNALNI BANKI V KRANJU 61-KB-1-Z-135 / IZHAJA OB PONEDELJKIH IN PETKIH / LETNA NAROČNINA 600 DINARJEV, MESECNA 50 DINARJEV

Sredi julija nevihte z ohladitvijo. V ostalem lepo vreme. Po nevihtah bo spet nastopila silna vročina.

26.

NE MARAM GA . . .

Zdrav, čeden in malce samosvoj deček je bil.

Srečala sva se na »plaži« ob Kokri. Bil sem tam s svojo šestletno nečakino Metko. Sonce je prijetno grelo in skoraj bi bil zaspal, da ni bila skrb za otroka močnejša. Ležal sem in razmišljal o vsem mogočem.

Metka se je igrala z mivko in kamenčki. Komaj dober meter od nje je deček s črnimi lasmi gradil nekaj koči podobnega.

»Ti fantek, ali delaš grad?« ga je vprašala Metka. »Gotovo bo za Trnuljčico,« je še dodala.

Deček jo je pogledal, vendar ni ničesar odgovoril.

»No, ali nimaš jezika?« ga je ponovno vprašala Metka.

»Imam, pa ne za babe!« je mrko odgovoril.

»Jaz sem punčka, pa ne baba,« je hitro zatrjevala.

»Pa si baba — ena čenča si, da veš,« je še bolj vneto pribil.

»Uh — ti si pa hudoben fant,« je z jokavim glasom odgovorila Metka.

»No,« počakal je in ozrl naokrog, »kaj se pa cmeriš? Lej, hišo delam. Gradu ne potrebujem. Veš, samo ena soba bo, pa kuhinja. Zadaj bom naredil še hlevček za zajčke in putke.«

»O, to lepo!« je potolažena vzkliknila Metka. »Daj, še meni jo naredi — veš, s hlevčkom za zajčke in putke.«

»Ne,« je hitro povzel. »Samo za mamico in mene.«

»O, pa za očka tudi,« je Metka veselo začolela.

»Za očka pa ne!« je jezno odvrnil fant.

Metka ga je začudeno pogledala in čez čas plaho iztisnila iz sebe: »Ti je očka umrl?«

»Škoda...« je kratko sikhnil.

Metka ga ni razumela. Nekaj časa je vneto premisljevala, nato pa zamrmlala tjavdan: »A tako,« Sedla je k fantku in brskala po pesku. Fantek je še z večjo naglico zidal hišico.

Na moč radoveden sem bil, kaj je hotel reči fant z besedo: »Škoda.« Izvlekel sem malico, poklical Metko in ponudil še fantku. Nerodno mu je bilo, vendar je prisledil.

Med jedjo sem ga opazoval. Lep deček je bil, razumen, toda nič otroškega ni bilo v njem. Kaj lahko je bilo opaziti, da je zagrenjen. Vprašal sem ga: »Ti fantek, kako je z očetom?«

»Ne maram ga,« je jezno odvrnil. Nato je s temnim obrazom nadaljeval: »Samo tepe in zmerja. Veste, včeraj me je z dežnikom — pa mamico tudi. Pijan je bil. Večkrat je pijan in kadar se ga nadeže, zmerja mamico z babo in še grše besede ji reče. Mene pa zmerja s pankrtom.«

Umolknil je. V tišino je padel Metkin glas. Toplo je zazvenelo: »Ti si pa revček.«

Presunilo me je. Da bi prekinil mučno tišino, sem vprašal dečka: »Kako ti je ime?«

»Stanko sem — pa hvala za malico. Zdaj grem pa nazaj delat hišo.«

»Le pojdi, pa še ti pojdi Metka!«

Gledal sem za dečkom in nisem mogel urediti svojih misli in čustev. Trudil sem se, da bi se vživel v Stankovo bodočnost. Mislil sem na stotine njemu podobnih otrok, ki jim pisanje staršev odvzema sončno mladost.

S. A.

LUDJE IN DOGODKI

PREDVOLILNA BITKA

Ceprav sedanja huda poletna vročina ni prizanesla niti Zahodni Nemčiji, je predvolilni boj v polnem razmahu. Obe glavni stranki in seveda tudi vse ostale si za zadnja dva meseca pred volitvami brusijo volilno orožje. Predvolilni boj postaja iz dneva v dan ostrejši, razgibanejši in hujši.

Glavna stranka v oponiciji, socialdemokratska, se je tokrat posebno vestno pripravila na vnovično priložnost, da z morebitno zmago 15. septembra prevzame državno krmilo v svoje roke. Svoj volilni program so socialdemokrati v kratkem orišali v desetih tezah, ki jih zdaj najhujši najspodbujnejši governiki razlagajo po vsej deželi. Zaradi zanimivosti kar našteto tez deset: mir z razorožitvijo in popuščanjem mednarodne napetosti, ponovno združitev v svobodi in varnosti, atomska energija samo za blagovnočloveštvo, trdna valuta in trdne cene, blaginja za vsakogar, zagotovitev svobodnega tekmovalja, starost brez gromne bede, gospodarsko obavarovanje družine, za vsakogar iste možnosti izobraževanja in dela, zaščita demokracije in svobode duha.

Vse te so seveda tipične predvolilne obljube, ki bi se bržko docela drugače pokazale, če bi socialdemokrati zmagali na volitvah. Vendar vpliva nekatere njihovih gesel na nemške množice ni mogoče zanikati. Dostí je gesel v tem predvolilnem boju, vendar je med njimi najvažnejša, skratka poglavna: združitev Nemčije. Ni govora kateregakoli vodilnega politika niti pomembnejšega članka o volitvah, ki ne bi obravnaval tega, za vsakega Nemca najbolj občutljivega problema. To se dogaja tolikor, tako pogosto, da se je težko znebiti vtisa, da gre včasih le za

izkorisčanje nemške narodne nesreče za ozke, sebične politične cilje te ali one stranke.

Posebno veliko odobravanje je požel tisti del Olenhauerjevega predvolilnega govora, ki je obsodil ponovno oživitev nemške vojske v duhu starega pruskega militarizma. Znano je, da je pred kratkim 15 mladih rekrutov našlo smrt v hladnih valovih, ker so morali samo zaradi vaje in na povelje podoficirja prebroditi naraslo reko. Odgovornost ni samo na neposrednih starešinah, pravi Olenhauer, marveč na vseh tistih, ki so politično odgovorni za prenaglo upostavljanje nove nemške vojske. Zato socialdemokratska stranka terja popolno ukinitev vojaške obveznosti in vzpostavitev prostovoljske vojske.

Vodja socialdemokratov Olenhauer je zlasti ostro napadel politiko »hladne vojne« kanclerja Adenauerja in nasproti njemu zatrdil, da je združitev Nemčije neštevilno povezana z razorožitvijo in popuščanjem mednarodne napetosti.

Eden prav tako močnih argumentov v socialdemokratskem volilnem napadu na nasprotno krščansko - demokratsko stranko je uporaba atomske sile v mirnodobski namene in nasprotovanje atomske oborožitvi nemške armade. Socialdemokrati prav tako vstajajo proti kopiranju tujega atomskega orožja na nemškem ozemlju in upravičeno trdijo, da to ne bi prineslo nemške združitve, ampak le neogibno uničenje Nemčije v primeru vojnega spopada.

Olenhauerjeva stranka se je tokrat pripravila temeljitev tudi na socialnem in gospodarskem področju. Po vrtoglavem nemškem vzponu v prvih desetih povojnih letih je zdaj že občutiti zastoj v gospodarskem poletu. Gospodarski strokovnjaki

ki socialdemokratske stranke skrbno proučujejo napake in razpoke v gospodarski politiki vladajoče krščansko - demokratske stranke, da bi jo porazili tudi tam, kjer se Adenauerjevi pristaši počutijo trenutno najmočnejše. Socialdemokrati terjajo »pravično gospodarska ureritev. Pod tem razumejo predvsem pravičenje razdelitev imovine in dohodkov, kakor tudi stabilizacijo cen, ker je prav te nezadovoljstvo množice najobčutnejše. Prav tako se zavzemajo za »resnično socialno reformo. Znano je namreč, da v Zahodni Nemčiji kljub znatenemu življenskemu standardu v socialnih pravicah zaostajajo za večino evropskih držav.

Posebno zanimivo pa je dejstvo, da v programu socialdemokratske stranke ni nikjer govora o nacionalizaciji in socializmu. Ta dva bistvena pojma za stranko socialdemokratov nista izpuščena po naključju, saj je sedanj program v zadnjih 8 letih najbolj obsežen, določen in jasen. Vzrok je pač treba iskanati v sedanjih političnih razmerah v Zahodni Nemčiji. Socialdemokrati imajo neprjetne izkušnje z objavo brošure njihovega ideologa Eichlerja o nacionalizaciji težke industrije. Ta brošura je zbulila veliko razburjenje v vrstah socialdemokratskih zaveznikov, pri liberalcih. Ti se namreč zavzemajo za zaščito privatne lastnine, prav tako kot vodilna demokrščanska stranka. Zato je prav spriče drobne brošure že grozila nevarnost, da socialdemokrati izgubijo najvažnejšega zaveznika na prihodnjih volitvah.

Odtod tudi sedanja taktična poteka, ki naj bi zadovoljila tudi manj korenite volive. Če pa je bila ta orientacija pravilna in učinkovita, bodo najbolj pokazale bližnje volitve. MARTIN TOMAZIC

naša kronika

KRAJEVNI PRAZNIK V ŠENČURJU

Dne 16. julija 1941 so se prvič mnogi zbrali člani Partije, SKOJ, aktivisti in simpatizerji OF v Šenčurju in okolice na skrivnem zborovanju v Šenčurskih gozdovih. Večina navzočih je bila že oborožena, pa tudi ostali so obljubili, da bodo čimprej poiskali orožje in muničije.

To je bilo pravo ljudsko zborovanje, saj so ga udeležili razen Šenčurjanov tudi tovariši iz drugih vasi, iz Vogelj, Srednje vasi in od drugod. Okupatorji so na ta dan priedili veliko hajko, da bi vidnejše borce, predvsem pa člane Partije, polovili, vendar se jim to ni posrečilo; ujeli so samo enega, ki so ga odgnali na prisilno delo.

Po tem sestanku je kmalu nastala tako imenovana Šenčurska četa, v katero je najprej vstopilo sedem članov-particijev, nato pa še drugi.

Vseh teh dogodkov se spominjamo te dni, ko že petič praznujemo naš krajevni praznik. Razne prireditve bodo od 14. julija v Šenčurju, Vogljah, Voklu, na Visokem in Olševku. Glavna proslava pa bo letos v Olševku v nedeljo, 21. julija ob 15. uri popoldne, kjer bo veliko zborovanje, potem pa partizansko rajanje.

M. J.

DVOJNI BEGUNJSKI JUBILEJ

Begunje bodo slavile 20. in 21. julija dvojni praznik, 60 - letnico prosvetnega delovanja in 75 - letnico obstoja gasilskega društva. Letos počete 60 let, kar je bil ustanovljen prvega zbor gasilskega društva, kateremu je sledil dramatski odsek, ki je prosvetno deloval vse do leta 1947, ko je prevzelo prosveto DPD Svoboda.

Prav tako mineva 75 let, odkar so v Begunjah ustanovili gasilsko društvo, ki je v 3/4 stoletja nad 70-krat reševalo premoženje in domove pred grozecim požarom.

Člani obeh društva se v vnemo prizavljajo, da ta jubilej proslavijo čim bolj slovensko. Člani DPD Svobod Begunje in Lesce bodo v soboto, 20. julija uprizorili na prostem Kreftovo zgodovinsko igro »Velika puntarija«, na katero opozarjam vso bližnjo in daljino okolico. Gasilci pa bodo v nedeljo, 21. julija dopoldne z odlikovanjem starih gasilcev, slavnostnimi govorji, sprevodom gasilcev in narodnih noš ter paradi zaključili slavnostni del praznovanja. Popoldan bodo priedili gasilci veliko tombolo z lepimi dobitki. Po tombolu pa bo velika ljudska veselica, na kateri bo staro in mlado zavalo kvintet bratov Avsenik.

A. A.

KOPANJE V BISTRICI IN MLINSKI OD KAMNIKA NAVZDOL ZDRAVJU

V vročih dneh je hitelo staro in mlado v Bistrico in Mlinščico, da si ohladi razgretlo telo. Kopalci pa so to hlajenje kaj neprijetno občutili, ko so se jim pojavili po životu kozam podobni izpuščaji. To ni nič čudnega, saj so napeljene v to vodo greznice od Kamnika navzdol, kot na primer iz tovarne »Titan«, »Stol« in od drugod, verjetno pa še največ iz Tovarne usnja v Kamniku. Nekateri to nesnažno vodo celo uživajo. Dobro je, da dokončujejo vodovodno napeljavo iz Kamnika proti Duplici. Sedaj bodo imeli prebilci teh krajev zdravo pitno vodo.

</div

MIMI
MALENŠEK
KONČVIGENCI 55
ROMAN

»Potem sem spet delal. A vedno znova je prihajalo nadme, da sem si prigovarjal: — Pojdi, Miklavž! Svet je širok! — Toda nikoli nisem zbral moči, da bi šel. In vedno bolj sem se vdajal pijači, sprva poredko, potem pa vedno pogosteje. Gledal sem, kako živijo moji vrstniki, poženili so se, imeli so svoje domačije, jaz pa sem stal — suha veja. Kadar se spomnim, da sem suha veja, se moram napiti! Suha veja, nič drugega kot suha veja...«

Ano je tesnilo v grlu, bilo je tako hudo sedeti sredi senc, ki so se vse bolj zgoščevali in poslušati izpoved obupanca. Rada bi bila vstala in prižgala luč, pa se skoro ni upala ganiti. Ne-kakšna groza jo je obhajala. Rada bi potolažila Miklavža, pa ni našla prave besede. Starec pa je vzdignil prepadieni obraz iz dlani in živahneje rekel:

»Včasih se mi je zdelo, da smo vsi Gašperini suhe veje. Vsi, zapomni si! Ne vem, zakaj je tako. Morebiti smo se v stoletjih izpridili, kakor seme. Če ga ne menjaš, ne rodi. Tudi tvoj oče je bil suha veja. To in nič drugega, čeprav je imel premoženje in bi se mogel kosati s prvimi bogatinci. Pred tridesetimi leti smo bili premožnejši kot Špan, ki je takrat šele dobro začenjal rasti. Tvoja mati je skušala rešiti, kolikor se je dalo, Bog ji daj dobro zato. Ob sobotah je sama prihajala v kovačnice in izplačevala delavcem zaslужek. Tvoj oče pa — nič! Niti sramoval se ni! Potem je prišel Aleš na svet. Misliš, da se je razveselil, ker je dobil sina, bodočega gospodarja? Kaj še! Pokopal je ženo, se zavlekel v zgornjo hišo in skrivaj začel piti. Za nobeno stvar se ni menil, saj niti tega ni opazil, da otrok raste kot konoplja. Šest let je imel, ko je prišel k meni v vigenc in rekel: — Stric, daj kladivo, bom koval! — Jezes, ali veš, da ga ni mogel stisniti v pest, tako drobne ročice je imel? Toda že je tolkel po cajnu! To bi bil kovač! Pa se je vmešal gospod Filip, mencial sem in tja, fant naj gre v šolo, ko ima tako bistro glavo in rajni je rekel: — Stori, kakor se ti zdi prav. — In so storili, greh so storili nad fantom! Ta fant je iz drugačnega testa kot mi vti. Materino kri ima v sebi. Mi smo pa suhe veje in bomo po vrsti propadli...«

Miklavž je pripovedoval tako živo, da je Ana kar videla očeta, kako hodi po zgornji hiši in vedno pogosteje sega v stensko omarico po steklenice. Videla je malega brata, spomnila se je opeklime, ki jo je nekoč staknil v kovačnici. Kako rada je imela tega otroka! Kolikokrat sta zvečer skupaj sedela v kuhinji, ona na ognjišču, on na pručki, in se pogovarjala. Potem ga je moralta vzeti »štuporamom« in ga nesti spat. Ko ga je pokrivala, so se budila v njej zatrta materinska čustva, hotelo se ji je, da bi dečka stisnila k sebi in ga milovala. Včasih ji je srce kovalo v prsih od zatajevanje želje, da bi ga poljubila na rdeča, otroško okrogla lica. Oh, kdaj je vse to minilo?

Stric Miklavž se je zganil, kakor bi se prebudil iz mučnih sanj. Nenadoma je bil ves drug kot malo prej. Plaho je pogledal Ano in rekel:

»Vidiš, Ana, vem, da sem suha veja, a vendar bi mi bilo hudo, če bi me — prodali.«

»Prodali?« se je zavzela Ana. »Saj niste živina!«

»Preužitek imam izgovorjen v hiši in če bi prodali hišo, bi moral živeti pri tujcih.«

»Ne, ne, stric,« ga je mirila nečakinja, »nihče ne bo prodal hišo!«

»Lahko se še zgodi. A samo da bi fant ostal doma, pa bi delali na svoje in bi si pomagali. Jaz bi ne poskusil kaplje piti več!«

Ana je čutila v stričevem glasu, da spet snuje dobre namene za prihodnost, namene, ki jih ne bo držal. A ni ga hotela žaliti in je rekla:

»Stric, ljudje smo slabi. Toliko hočemo in tako malo moremo.«

,SKY-CITY« - MESTO U OBLAKIH

Sky-city pomeni po naše mesto neba ali mesto na nebu in je ime, ki bi pribjalo projektu umetnega satelita. Vendar pomeni vse kaj drugega: sky-city je ime načrta, ki dobesedno trdno stoji na zemlji in katerega avtor je ameriški arhitekt Frank Lloyd Wright.

Frank Lloyd Wright steje že 86 let in je po 65 letih poklicne dejavnosti pravi »enfant terrible« — celo ameriške arhitekture.

1915 je prvič dvignil »oblake prahu«. Ta-kole je bilo: japonska vlada je razpisala nagradni natečaj za zgraditev pred potresi varnega hotela v Tokiu in Wright se ga je udeležil. Predlagal je docela nov način gradnje: celo poslopje naj bo grajeno okoli jeklenega jedra; spodaj ima jedro obliko klinja, ki sega v zemljo vse do žive skale. Posamezna poslopja pa naj bodo nanizana na to jedro, pritrjena torej samo v sredini in ne pri robu.

Strokovnjaki so izjavljali, da je konstrukcija idiotska — vendar je Wright na natečaju zmagal in hotel so zgradili. Sedem let kasneje, 1922 je doživelj Japanška enega najhujših potresov vseh časov, ki je zahteval 100.000 človeških življenj. Tokio je bil posebno prizadet, nekatere mestne četrti so dobesedno izginile. Nad ruševinami se je kot edina polnoporna nepoškodovana stavba dvigala »idiotska konstrukcija« Franka Lloyda Wrighta.

Tako je Wright prvič uspel. Napak pa bi bilo, če bi mislili, da se je mladi arhitekt posvetil potem le velikim gradnjam. Nasprotno: vse življenje je bil fanatičen nasprotnik centralizacije, velikih mest, upravnih enot, predvsem pa velikih stavb. Dolgoletna praksa pa mu je dokazala, da je to, kar predstavlja ideal zasebnika, precej neuporabno za upravne in poslovne centre. Zato prav gotovo ni hotel obrniti nase pozornost, ko je pred kratkim, na jesen svojega življenja, objavil svoj največji projekt

Sky-City

To je načrt ogromne stavbe, ki naj bi predstavljala upravno in trgovsko središče države Illinois in mesta Chicaga. Nekaj osnovnih podatkov — višina 1609 m, zazidana površina 18.850 kvadrat. metrov, površina prostorov 1.718.650 kvadrat. metrov, število prebivalcev 130.000 — je zadostovalo, da je Wright s svojim projektom dvignil toliko prahu, kot še nikdar.

Z običajnimi gradbenimi materiali, všeči najboljši železobeton, ni mogoče graditi tako visokih stavb, saj bi vsak material preveč obremenil. Kot gradivo, ki bi vzdržalo tako ogromne sile, pride v poštov le jeklo. Vendar Wright ne name-rava graditi enočastno jekleno stavbo, temveč uporablja svojo staro zamisel o jeklenem jedru. To naj bi se pričenjalo 55 metrov pod zemljo, v živi skalni in imelo oblike trinoga, najstabilnejše možne oblike, saj se sila na eno oporo tako porazdeli na ostali dve.

Na to jekleno jedro hoče Wright nazadati nadstropja — lahke železobetonske plošče, pritrjene v sredini na jedro in pri robu zvezane z njim preko jeklenih vrv. Stavba torej ni grajena od zunaj navznoter, kot je to običajno, temveč ravno naspotno, od znotraj navzven.

130.000 ljudi, ki ob precej enakem času prihajajo in odhajajo — saj gre za upravno in poslovno poslopje — niso mačje solze. — Do petega nadstropja naj bi se transport vršil s premičnimi stopnicami, višje pa bi vozila navadna in ekspresna dvigala, ki bi tekla po zobe, vdelanih v stene dvigalnih jaškov.

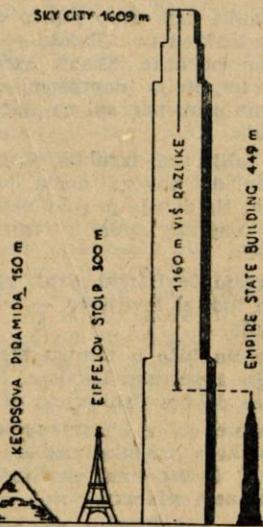
Skratka: vse prebivalce Sky-City-ja bo

mogoče v manj kot eni uri prepeljati na cesto.

Amerika je dežela avtomobilov in za mesto neba menijo, da mora sprejeti pod streho do 100.000 avtomobilov. Zanje je predviden prostor pod ogromnimi nadstrešji ob vzožju zgradbe, v zgradbi sami — pod površjem zemlje in nad njim — pa naj bi bile garaze za 15.000 vozil. In končno še helikopteri, ki bodo morda postali pomembno transportno sredstvo: več sto metrov nad zemljo, nekje v sredini 528 nadstropij Sky-City-ja, je prizadelen prostor zanje. Pristalo bi lahko do 40 helikopterjev, všeči tiste z nosilnostjo 100 potnikov.

Avtor načrta trdi, da je potrebnih izvedbo le 250 milijonov dolarjev, ki bi zadoščali tudi za opremo in ureditev okolice. Nasprotniki pa navajajo precej višje številke kot Wright.

Le pri enem so si Wright in njegovi kritiki docela soglasni. Oboji namreč trdijo, da bi bila stavba rentabilna!

KODOVINSKI IN DRUGI PARKERKI

Zgodil in pravilil — li —

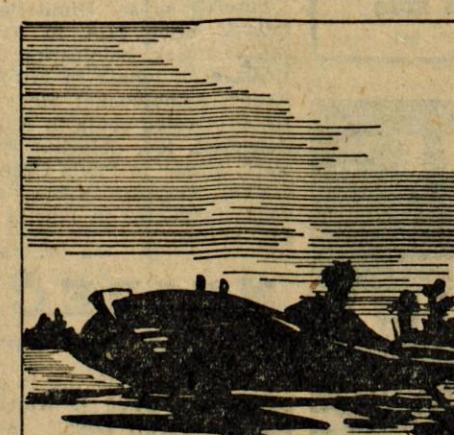
Z GORENJSKE

Na desni strani Save leži naselje Okroglega vas Besnica. Spodnja Besnica z zaselki Trata, Srednja vas in Pričerkvi zavzema nižji dobravski svet med Savo in potokom Besnico, Zgornja Besnica z večjimi sevnimi deli vasi Čepulje, Podrovnik, Dvor in Videm pa je prislonjena na prisojnejše vzožje 706 m visokega Rovnika. Celotna besnška pokrajina leži na vzvišenem svetu, ki ga na severu in vzhodu omejujeta Dobrava in reka Sava, na jugu in zapadu pa z gostimi gozdovi poraslo javorniško in besnško pogorje od Špičastega vrha pri Sv. Joštu do Rovnika nad Zgornjo Besnico.

Besnici se večinoma pečajo s poljedelstvom. Zaradi debele, večinoma bolj vlažne zemlje suša poljskim pridelkom ne skoduje tako hitro in dobro uspevajo zlasti pšenica, krompir in koruza. Razen krompirja zadostajo ostali pridelki le za lastno porabo. Precej donaša prebilavstvu sortno sadje (besnška voščenka), predvsem pa drva iz številnih bukovih gozdov in raznih gozdnih sadežev (gobe, borovnice, brusnice, zdravilna zelišča itd.). Ker so gozdovi bogati tudi na raznovrstni divjadi, donaša skupnosti oddajajo kar lep dohodek. Nekdanji kočarji so danes večinoma zaposleni po tovarnah v Kranju in na Jesenicah.

Ceprav je svet ilovnat in v nekaterih krajih precej močvirnat, je Besnica s pitno vodo bolj slabov prekrivljena in jo primanjkuje zlasti spodnjemu koncu. V vasi sta dva potoka, Besnica in obmejni potok Nemiljščica. Potok Besnica ima dva izvira: Malo Besnica izvira pod hribom Ofarce, Velika Besnica pa pod Jančevim vrhom in se oba združita pod Brezjem v en sam potok, v katerega se ob desnem in levem bregu izlivata več studenec.

Nedaleč nad slapom so ohranjeni ostanki nekdajnih Rimskih toplic, ki imajo dva studenca, gorskega in mrzlega. Kljub temu, da je voda iz obeh studenec danes pomešana, znaša njena topota še vedno 25 do 30 stopinj C in ne zamrza niti v najhujšem mrazu. Svojčas so toplice uporabljali za zdravljenje protina, skrnine in podobnih bolezni. V listini iz 1. 1618 je lastnik Šentpetrske graščine pl. Siegersdorff sporočil loškemu oskrbniku Fankhelu, da bo s svojim pastorkom pl. Lapergom odšel v besnške toplice zaradi zdravljenja protina. Obe nem ga prosi, da mu dovoli poselati v besnških gozdovih dva hrasta, ki jih nujno rabi za popravila v svoji graščini. V takratni dobi so bile torej toplice še uporabne in tudi obiskovane. Skoda le, da se v poznejši dobi ni nihče zanimal za vzdrževanje obeh studenec in njihove okolice. Studenca bi se dalo še danes ločiti in napraviti manjše zdravilnišče. Seveda bi bilo treba za to precej dobre volje in tudi denarja, ki bi se kmalu bogato obrestoval ne samo v gotovini, ampak tudi z večjim storilnostjo delov. Ijudstva. Zaradi zdravega podnebja, zelenih gozdov in lepih sprehodov preživi marsikdo svoj dopust v besnški okolici, o čemur pričajo tudi letne hišice, ki so si jih zgradili nekateri zasebnički v tem lepem koščku Gorenjske.

Zdaj se je Tom prikral izpod postelje, po prstih stopil do nje, obsenčil svečo z roko in gledal tetu. Smilila se mu je. Sklonil se je nad njo, jih poljubil uvele ustnice, potem pa jo je ubral na ravnost ven in zaprl vrata za seboj. Vratil se je po poti do tistega kraja, kjer je pristajal brod. Tam ni našel nikogar in je bahavo koračil po krovu, kajti vedel je, da je parnik neobljuden.

Odvezal je čoln, smuknil vanj in kmalu previdno veslal po reki. Ko je bil oddaljen kak kilometer od mesteca, je obrnil čoln povprek in se močno upiral v vesla. Imelo ga je, da bi vzel čoln s seboj. Vedel pa je tudi, da bodo čoln iskalni, pa bi to iskanje lahko privredno do neljubih odkritij. Zato je stopil na breg in odšel v gozd. Sedel je in počival. Mučiti se je moral, da ni zaspal, kajti noč se je že precej nagibala h koncu...

Lep dan je že bil, ko se je spet znašel na obali nasproti peščenega brega. Malec je še posebel, dokler ni sonce visoko vzšlo, potem pa je skočil v reko. Nekoliko pozneje je obstal ob vhodu v taborišče. Z oblike mu je curljala voda in natanko je slišal, kako je Joe dejal Hucku: »Tom je zvest in Tom se bo vrnil, ne bo nama pobegnil!« — »Tu sem,« je vzkliknil Tom zmagoslavno in kar se da imenitno prikorakal k njima...

Poslušal je še nadalje in tehtal različne domneve o tem, kaj so v mestecu mislili, da se je pripetilo z njimi. Sredi tega premišljevanja pa ga je prebudila gospa Harper, ki je odhajala domov. Tudi tetka Polly in Sid sta si voščila lahko noč in oba požirala solze. Tom pa je moral mirovati, dokler tetka Polly ni legla v posteljo, kjer je od časa do časa zavzdihnila iz strtega srca, nemirno počašjevala in se obračala.